

[Aksel Larsen.]

Mælke kreaturer anvender fremmed Arbejds-kraft, ikke maa faa Udbetaling af den Mælkefond eller Smørfond, hvad det nu skal hedde, der skal opsamles under Landbrugsministeriet, hvis de aflønner deres fremmede Arbejds-kraft under de Tariffer, der er fastsat i Maribo-Overenskomsten. Jeg mener altsaa, at de, der paa denne Maade faar Del i den kunstige Prisforhøjelse paa Mælken, og Del i det ekstraordinære Statstilskud, skal forpligtes til mindst at lønne efter Maribo-Overenskomstens Tariffer det Mandskab, der er beskæftiget ved Røgt af Mælke kreaturer. Jeg erindrer, at Landbrugsministeren ved første Behandling bl. a. sagde, at han vilde finde en saadan Bestemmelse malplaceret, fordi det her drejer sig ikke om 100 pCt. af Mælkeproduktionen, men kun om 30 pCt. Jeg finder det ikke desto mindre yderst berettiget, idet der jo er visse Produktioner i Landbruget, som anses for lønnende, som Landbrugets egne Folk erkender er lønnende, men alligevel mangler der for disse Produktioners Vedkommende meget i, at Landarbejderne faar forsvarlige Lønninger.

Vi vil ikke hævde, at vi betragter Maribo-Overenskomsten som absolut tilfredsstillende, men den er i hvert Fald et stort Fremskridt for Landarbejdernes faglige Organisation, og de kæmper for at faa den anerkendt andre Steder end i Maribo Amt, men det er hidtil ikke lykkedes dem.

Vi er ikke af den Mening, at Fagforeningernes Opgaver skal overtages af Staten, at det skal gøres overflødigt for Fagforeningerne at varetage deres Medlemmers Interesser og kæmpe for forbedrede Løn- og Arbejdsvilkaar. Vi finder, at det vil være farligt at gøre Fagbevægelsen til en Drivhusplante, lige saavel som vi finder, at det vil være farligt at gøre Landbruget til en Drivhusplante, som man gør det ved disse forskellige Tilskudsordninger. Vi siger blot: Naar man nu igen kommer med en Lov om Tilskud til Landbruget og statsorganiseret Prisforhøjelse for Landbrugets Produkter, naar man kunstigt sætter Landbrugernes Indtægter i Vejret, saa maa man ogsaa, hvis der overhovedet skal være Mening i Tingene, tage sig af Landarbejderne.

Det er urimeligt, at Staten saa for den ene og saa for den anden Erhvervsgruppe organiserer øgede Indtægter ved kunstige Lovforanstaltninger, men stadig væk vægrer sig ved paa samme Maade at sikre Arbejderne øgede Indtægter. Derfor har vi stillet vort Ændringsforslag, ikke fordi vi mener, det er den Vej, man principielt skal gaa,

men fordi vi mener, at naar man har en fast Villie til at forhøje Smørprisen, bør man ogsaa lade dette følge med.

I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem talte om Mælkepriserne i Udlandet. Jeg skal ikke gaa i Rette med det ærede Medlem, fordi Oplysningerne var ufuldstændige, jeg vil kun gøre opmærksom paa, at det var de. Den Diskussion om Mælkeprisen, vi har ført her, drejede sig om Mælkepriser, Forbrugerne betaler, i Forhold til de Mælkepriser, Producenterne faar. Mælkepriserne i Stockholm, Berlin og andre Steder har ikke saa stor Interesse, hvis vi ikke ved, hvad de paagældende Producenter faar, og desuden er bekendt med Produktionsforholdene, Afstandene, hvorover Mælken skal transporteres, o. lign. — disse Forhold kan jo nemlig være helt forskellige fra Forholdene her.

I denne Forbindelse sagde det ærede Medlem, at han forstaar ikke, at Landbrugene ikke selv organiserer sig og sikrer, at Mælkepriserne bliver noget højere, og det ærede Medlem tilføjede, at herimod kan Arbejdere med deres Fagforeningstariffer intet have at indvende. Jeg mener, at det kan de i høj Grad. Arbejdernes Fagforeningstariffer er ikke noget, som er fastsat ved et monopolistisk Diktat fra Arbejderorganisationerne. Det er noget, hvorom man har forhandlet sig til Rette eller kæmpet sig til Rette med de modstaaende Arbejdsgiverorganisationer. Man kan altsaa ikke sammenligne dette med den Tilstand, som vilde opstaa, hvis Mælkeproducenterne uden videre monopolistisk bestemte, at nu var Priserne saadan og saadan. Det vilde være en helt anden Fremgangsmaade end den, Arbejderne har anvendt og har maattet anvende for at faa fastlagt ensartede og paa en Del Arbejdsomraader nogenlunde rimelige Løntariffer.

Jeg anbefaler det Ændringsforslag, vi har stillet, til Tingets Bevaagenhed. Jeg er ikke i Tvivl om, at det er i nøjeste Overensstemmelse med de Principper, hvorefter Regeringen hidtil har gennemført sin Kriselovgivning, og jeg burde derfor have Ret til at nære Haab om, at Regeringen vilde tage det under velvillig Overvejelse og sikre det gennemført. Jeg siger, at jeg burde nære det Haab; jeg erkender, at jeg nærer ikke det Haab, til Trods for at det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen for 5 Dage siden stod her paa Tingets Talerstol og for saa vidt gjorde sig til Talsmand netop for de Principper, som er nedlagt i vort